

[Kaj Poulsen]

Nu har man altså gennemført et lovforslag om mobilitetsfremmende ydelser, og Folketinget aner ikke en snus om, hvad det skal bruges til, fordi det hele bygger på bemyndigelser. Det synes vi er betænkeligt.

Vi har i Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg de sidste 2-3 år interesseret os for de mobilitetsfremmende ydelser. Hvilke problemer er det så, der har optaget Folketinget, der har optaget a-kasserne, der har optaget folk ude omkring? Et af vore problemer på området har været, at det stort set har været umuligt – og det har vi også fået bekræftet i bilag i udvalget, stort set bekræftet – for almindelige lønmodtagere, LO-lønmodtagere, at få mobilitetsfremmende ydelser, og det skal fortsætte efter den hidtidige administration. Det er også blevet bekræftet gennem spørgsmål i udvalget. De mobilitetsfremmende ydelser har stort set været anvendt til akademikere, til journalister og andre med specielle job. De flaskehalsproblemer, vi kan se, og som vi vil komme til at opleve måske allerede denne sommer, er der ikke taget højde for. Der er ikke foreslået nogen som helst løsning af det problem.

Hvad med problemet anvisning af arbejdskraft? Det skal ske på tværs af regionerne, som det har skullet hidtil. Vi har vel været enige om, at der har været problemer med den mobilitetsfremmende ydelse, at den har været så stiv i systemerne, at det ikke har været muligt at anvise arbejdskraft fra Skagen til Hobro ved hjælp af mobilitetsfremmende ydelser, fordi det ligger inden for samme region, men godt fra Hobro til Randers. Der er ikke løst nogen problemer på dette område.

Hvad med skatte spørgsmålet, som har været til debat i Folketinget flere gange, de tilfælde, hvor lønmodtagere får en mobilitetsfremmende ydelse på f.eks. 30.000 kr. i forbindelse med flytning fra det ene område af landet til det andet? Det er lønmodtageren selvfølgelig glad for. Men når året er omme, så kommer der en ekstraregning fra skattefar, der siger: Nu skal der afleveres godt 15.000 af de her kroner. Ingen problemer overhovedet er løst i dette forslag. Ingen.

Derfor synes vi, at det er en skam, at regeringen har kunnet slæbe sig et flertal hjem, uden at man har forsøgt at løse nogen af de problemer, vi alle sammen godt ved der er omkring de mobilitetsfremmende ydelser. Og det, der er end-

nu værre, er, at regeringen har kunnet slæbe SF med til dette til discountpriser. Vi synes faktisk, det er en skam. Vi kunne have løst problemer. SF lægger stemmer til et lovforslag, som ingen problemer løser, men som giver arbejdsministeren en fjer i hatten, for nu har han fået gennemført et forslag, som ikke hjælper noget på nogen af de problemer, vi har på det mobilitetsfremmende område.

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

Det er korrekt, at det spørgsmål, der blev stillet tirsdag eftermiddag, kunne vi ikke besvare inden udvalgs mødet onsdag formiddag. Men vi har i løbet af dagen i går fra Arbejdsmarkedsnævnet på Fyn, som vi betragter som værende rimeligt repræsentativt, indhentet oplysninger til yderligere besvarelse af spørgsmålet, og vi har her til morgen kl. 9 afleveret det supplerende svar i Folketingssekretariatet, men da hr. Kaj Poulsen åbenbart ikke har fået svaret i hænde, vil jeg gerne her give konklusionerne, således at de kan indgå i debatten.

Det ligger sådan, at man på Fyn i 1987 og 1988 i alt har modtaget 352 ordrer på 6 eller flere ansatte. Ud af de 352 er de 283 ordrer fra virksomheder med mindre end 100 ansatte. Der er yderligere 28 ordrer fra virksomheder mellem 100 og 200 ansatte. Så man kan vel sige, at 311 ud af de 352 ordrer er fra små eller mellemstore virksomheder. Hvis man ser på antallet af ordrer fra store virksomheder, så ved jeg ikke, hvor vi skal sætte grænsen, men hvis grænsen f.eks. er fra 500 ansatte og opefter, så er 29 ordrer eller mindre end 10 pct. af samtlige ordrer fra virksomheder med mere end 500 ansatte.

Vi har altså givet disse supplerende oplysninger her til morgen. De viser, at de fleste ordrer på Fyn, et område, som vi betragter som repræsentativt, er fra små og mellemstore virksomheder, og Arbejdsdirektoratet har lavet det skøn, at der i alt på landsplan i 1987 og i 1988 er afgivet ordrer på 6 stillinger eller mere i 2.132 tilfælde i 1987 og i 1.697 tilfælde i 1988.

Jeg synes, disse konkrete oplysninger skulle indgå i debatten på nuværende tidspunkt.

Pia Christmas-Møller (KF):

Nu er det jo ikke så tit, der udtrykkes pæne ord partierne imellem her fra talerstolen, men alligevel føler jeg trang til at sige: Anerkendes den, der anerkendes bør.